

עמת 70596-12-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 70596-12-24

לפני: כבוד השופט דוד מינץ

העורר:
פלוני
נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל
ערר על החלטות בית המשפט המוחז בירושלים
מיום 22.9.2024 (השופט מ' ליפשיץ-פריבס)
ומיום 5.12.2024 (השופט א' פינק) במ"ת
26862-07-24

ו' בטבת התשפ"ה (6 ינואר 2025)

תאריך הישיבה:
בשם העורר:
עו"ד עדית פריגן

החלטה

ערר על החלטות בית המשפט המוחז בירושלים מיום 22.9.2024 (השופט מ' ליפשיץ-פריבס) ומיום 5.12.2024 (השופט א' פינק) במ"ת 26862-07-24 במסגרתן נעצר העורר עד תום הליכי המשפט נגדו.

הרקע לערר - כתוב האישום

1. נגד העורר הוגש כתב אישום בעבירות של חבלה בכונה מחמורה, לפי סעיף 329 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק); שלילתכורהתנגדותלשםביבירה, לפיסעיף 327 לחוק; פצעהbensibot machmirit, עברה לפיסעיפים 334 ו-335(ב)(1) לחוק; שימוש ברעלמסוכן, לפיסעיף 336 רישאלחוק (ריבועירות); פגעה בפרטיות, לפי סעיף 5 בהתייחס לסעיף 2(1) לחוק הגנתהפרטיות, התשמ"א-1981 (ריבועירות); האזנת סתר שלא כדין, לפי סעיפים 2(א) ו-2(ג) לחוק האזנתסתר, התשל"ט-1979 (ריבוי עבירות); והזקளרכושבמציד, לפיסעיף 452 לחוק (ריבועירות).

2. על פי המפורט בכתב האישום, העורר נשוי לא' (להלן: המתלוונת) משנת 1998. בני הזוג התגרשו בחודש מרץ 2020 ובחולוף כחודש ימים הם נשוו בשנית. כתב האישום מתייחס לתקופה שבין חודש אוגוסט 2021 לחודש Mai 2024 (להלן: התקופה), בה עבדה המתלוונת כפקחית תנואה בעיריית ירושלים. במסגרת עבודתה המתלוונת עבדה עם מפקחים ופקחים שונים והעורר שחשד כי היא בוגדת בו איתם, החל לנוהג באובייסיביות ובקנאות כלפי.

3. נטען כי במהלך התקופה, במספר הزادניות נתן העורר למתלוונת חומר המכיל בנזודיאזפינים. חומר זה גורם לדיכוי מערכת העצבים המרכזית וגורם לשינויות ולהכרה מעורפלת, ובಚשיפה למינונים גבוהים אף לדיכוי נשימתי וירידה בלחץ הדם והדופק.

4. התנהגותו של העורר כלפי המתלוונת התבטה בין היתר בעקבות לא ידועה אחר מיקומה; הגיעו ללא התראה למקומות בהם שהה, לרבות מקום העבודה בעירייה; בהזנות סתר לשיחות אותן היא ניהלה בכל רכבת שהוא בשימושה וטלפון הנייד שלה; ובשיחות טלפון מרובות במהלך שעות העבודה. בנוסף, במספר הزادניות עזר העורר בשניים מחבריו, ג' ו-י', על מנת שיגיעו אל המקום בו נמצאת המתלוונת, לאחר שאטור עלי ידו באמצעות איתורן שהטמין ברכבם, וביקש מהם שייעדכו אותו עם מי היה מתሩעת, מה מעשה ומה לבושה. במספר הزادניות אף החביא העורר את מפתחות רכבה של המתלוונת כדי שלא יוכל לצאת לעבודתה לבדה והוא מציע לה שיסיע אותה לעבודה.

5. בכתב האישום גם מתוארת התנהגותו של העורר בבית המשפחה בהתרצות זעם, שבירת חפצים, השילכה של בגדי הרצפה, קריית הבגדים שלא מצאו חן בעיניו מעל גופה, ושבירת הטלפון הנייד שלה. במקרים בהם ביקש המתלוונת לטוס לחו"ל עם חברותיה, עשו גבר עלי והוא גרם להיזק לרכושה ואסר עליה לטוס בלבד. באחת הزادניות הוא אף גרר את המתלוונת למרפסת הבית והחל להשליך את החפצים הנמצאים במרפסת לרוחב, תוך שהוא צועק ומקל אותה. העורר אמר למתלוונת כי היא אינה אוהבת אותו מספיק ואיים תוך כדי הצמדת סcin לצווארו כי "אם לא תאהב אותו יתאבך".

6. עוד צוין כי סביר בחודש נובמבר 2023 הכנס העורר כדור שנייה למסעדה אותו הגיע למתלוונת כדי למנוע ממנו לצאת לעבודה, שיוועדה להיות עם פקח נוסף. המתלוונת שתה את המשקה וכתוצאה לכך לא התעוררה בבוקר. לאחר מכן הלכה לבצע בדיקות רפואיותobilio העורר, שלא אמר לרופאים דבר על מעשי. כך נ Heg העורר במספר הزادניות נוספות במהלך התקופה, בהן הכנין למתלוונת שתיה והכניס לתוכה חומר המכיל בנזודיאזפינים על מנת להרדים אותה. כתוצאה לכך המתלוונת חוויתה עייפות, חולשה, בלבול, והירדמות עמוקה וממושכת. בעקבות כך בקרבת המתלוונת מספר פעמים אצל רופאים, בנסיבות העורר, כדי לברר את פשר העייפות, כאשר העורר לא אמר לצוות הרפואי דבר על מעשי. באחת הפעם אף פנתה המתלוונת לקראת חוות בית החולים הדסה עין כרם בירושלים,

שם עברה בדיקות.

7. בנוסף לכל האמור, ביום 25.5.2024 המתלוונת הייתה צפיה לעבוד עם פקח חדש תחת הפיקוח של מנהלה, עמו חשב העורר כי היא מצויה בקשרים. יום לפני כן, בתאריך 24.5.2024 העורר והמתלוונת הלאו לשון בחדרם. בשעת בוקר מוקדמת התעוררה המתלוונת וטפלה בנכדתה המתגוררת אצלם עם הוריה. העורר החזיר את הנכדיה להוריה ונתן למתלוונת משקה עם חומר המכיל בנזודיאזפינים, אותו שתהה ונרדמה בסמוך לשעה 07:30. או אז, העורר לקח מזרקים המכילים חומר בסיס חזק מאוד המצוי בחומרי ניקוי עצמאיים אותם הכין קודם לכן, וזכיר את המתלוונת בשנותה בחלק העליון של ישבנה ובמרכז גבה (להלן: אירוע הדקירות). זאת בכונה לగרום לה חבלה חמורה. בסמוך לאחר הדקירות התעוררה המתלוונת מכאב חזק בבטנה ונוכח צעקות הכאב היא פונתה באמבולנס לבית החולים. העורר התפנה יחד עמה תוך שטען כי חש כאבים בחזה, ובעת שנייסו גורמי הרפואה להבין מה גרם למצבה של המתלוונת, העורר נמנע מלדוח על מעשי. בהמשך התדרדר מצבה של המתלוונת. המחת באמצעותה ذكر אותה העורר בגבה חדרה לדורה של עמוד השדרה ויצרה דימום והמטומה שפגעו בעמוד השדרה שלא באופן בלתי הפיך. גם הדקירה בשבנה גרמה להמטומה במקום. מאז המתלוונת משותקת לצימות בפלג גופה התחתון לרבות אי שליטה בסוגרים.

8. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכואורה לעניין האזנות הסתר. טענותיו התמקדו בביטוי העבירות הנוספות המיחסות לו.

החלטות בית המשפט המחוזי

9. ההחלטה הראשונה עליה מלין העורר ניתנה על ידי בית המשפט המחוזי (השופט מ' ליפשיץ-פריבס) ביום 22.9.2024, ועסקה בשאלת קיומן של ראיות לכואורה. תחילת הובחר כי אין חולק שבאירוע הדקירות נמצא בגופה של המתלוונת חומר המכיל בנזודיאזפינים בכמות חריגה, כאשר השאלה היא האם מכלול הראיות מצביע על אחוריותו של העורר לכך. נקבע כי האזנות הסתר, שהעורר הודה בקיומן של ראיות לכואורה לגביהן, הן חלק ממארג הראיות בנוגע להתנהגות האוביسبיבית והקנאותית שלו כלפי המתלוונת ולמעקב שלו אחריה להשגת שליטה מלאה בה. המעקב אחר המתלוונת, כולל גם התקשרויות חוזרות ונשנות שלו אליה וביצירת קשר על ידו עם אחרים על מנת לדעת היכן ועם מי היא נמצאת, וכייד היא נראית בהיותה בעבודה. עניין זה התיחס בית המשפט להודעותיהם של עדים שונים, ביניהם מנהלה של המתלוונת, מכיר של העורר, חברות של המתלוונת והעורר עצמו. מתוך הודעות אלו בית המשפט הסיק כי ניתן ללמוד לכואורה על רצונו של העורר לשולט באורחות חייה של המתלוונת בקנאותו לה - مثل הייתה רכושו. מימוש רצון זה נעשה במעקב אחר המתלוונת ובאמצעים שונים כגון התקשרויות למתלוונת; האזנה לשיחותיה; חדרהטלפון הנייד שלה

לא ידועה; הטמנת איתרונו ברכבה; ושימוש בשלוחיו, שעקבו אחריה ודיווחו לו על צעדיה.

10. בית המשפט גם התייחס לעדויותיהם של חברי ואנשי סודו של העורר - ג' ו-י, אשר סיפרו כל אחד בתoro על קנאותו למטלוננות ועל אמרותיו כי גורם לכך שהוא לא תעבור וכי אם חשדותיו כלפי יאומתו, הוא יפגע בה. ג' אף סיפר כי העורר נעזר בו כדי להתחזק אחר מעשה, וכן כי העורר שאל אותו אם הוא מכיר את "מזריק הנפט לנשים". לגרסת זו אף נמצא חיזוק בראשות חיצונית המצביעת על חיפושים שערך העורר באינטרנט בנושא זה ובנושאים אחרים נוספים כגון הרעלות, כדורי שינה ובנזודיאזפינים.

11. עוד התייחס בית המשפט לכך שמהודעותיו של העורר ומהמסמכים הרפואיים בעניינו עולה כי הוא קיבל מרשםים קבועים לכדרי שינה, חרף העובדה שמסר כי איןו סובל מבעיות שינה; וכי קיימת תשתיית לכ准确性 לרבי רכישות על ידי העורר של תרופות בהן מצוי חומר המכיל בנזודיאזפינים במרוצת חדש מאי 2024. זאת כאשר העורר עצמו מסר בהודעתו כי המטלוננות אינה נוהגת ליטול כדורים, וגם הבהלה שchina מכך שהאריכה בשינה עמוקה שבתקופתיה פנתה לראשונה לבית החולים, מלבדת על כך שהיא אינה נוטלת כדורים עם בנזודיאזפינים. בנסיבות אלה, נקבע כי גרסת העורר להימצאות בנזודיאזפינים בכמות גבוהה בוגופה של המטלוננות ביוםudit האירועים ובפרט באירוע הדקירות בשל נטילת תרופות על ידה, אינה מתבוססת עם המסד הראייתי המפורט לעיל.

12. בית המשפט גם בדק בדיקנות רבה את המסמכים השונים שהונחו לפניagi אויער הדקירות. בעניין זה התייחס בית המשפט לראיות מבית החולים בו אושפזה המטלוננטה, הכוללות דוח של עובדת סוציאלית של בית החולים; התייעצויות שונות עם מומחים בתחום רפואי רפואיים; תוצאות בדיקות כולל צילומיים והדמיות; ופעולות כירורגיות שנעשו למטלוננט באשפוזה. בית המשפט הגיע למסקנה כי הריאות מעידות לכואורה על כך שהייתה חדרה באמצעות קלשוי לעמוד השדרה של המטלוננט, על אף שהיא יצרה דימום שהוביל לבצקת בחות השדרה, ועל סבירות גבוהה לתגובה כימית משנה בגין הדקירה. מסקנה זו גם נתמכה בהערכתם של הרופאים שהייתה דקירה בגב. כך גם נראה סימני המטומה בישנה של המטלוננט במקום בו נראה סימן דקירה. סימני הדקירות עדין נראה בתאריך 25.5.2024 וכאב עז שפקד את המטלוננט ללא ממצא אחר בתוצאות של בדיקות שעברה, התישב עם הדקירה. נקבע כי יש בסימנים אלו משום ראייה חיצונית שמשמעותה "יבחנו בהליך העיקרי, אך יש בהם כדי להצביע לכואורה על חבלה חמורה ופצעה של המטלוננט תוך שימוש בחומר מסוכן שהוביל לשיטוק בגפיים התחתונות ואי שליטה בסוגרים.

13. על כך הוסיף בית המשפט כי שורת ההיגיון אינה מתבוססת עם הסבריו של העורר לכך שתיכון שהמטלוננט דקרה את עצמה בגין התחתון ובישבן. אין גם בתיק הרפואי של המטלוננט כדי ללמד על הנחיה לקבלת זריקות כלשהן. יתר על כן, בחיפוש בבית, נמצאו מזקרים על גגון המצוי מתחת לחלוון

הבית. ברקע הדברים עמד כעס רב של העורר כלפי המתלוונת וכן התנהלות של העורר בתקופה הסמוכה לאיורו ובמועדים המוקדמים יותר - השיחות שקיים כאמור בדבר האפשרות לפגוע במתלוונת; התעניינותו בדרכים לפגוע בה כולל בהזרקה, באמצעות חיפוש חוזר ונשנה בחודש מאי 2024 באינטרנט; ורישום פתקים בטלפון שלו ומחיקה של חלק מהם במועד האירוע. והכל, תוך אובייסיביות של העורר ביחסיו עם המתלוונת וחשש שלא הירפה ממנו שמא תבגוד בו, ומבליל שלעתה זה היה בהסבירו כדי לישב את ביצוע הדקירות על ידה עצמה או את נטילת החומר המכיל בנזודיאזפינים עצמה.

14. לאור כל האמור בית המשפט הגיע למסקנה כי קיימות ראיותلقואורה לאחריות של העורר למiosis לו בכתב האישום. עם זאת, ציין כי בכל הנוגע לפניה הראשונה לבית החולים הראיות מצויות ברף הנמור, ואילו בכל הנוגע לאיורו הדקירות הראיות מצויות ברף ביןוני-גבובה. נכון מסקנה זו נמצא בית המשפט להפנות את העורר לקבלת תסקير מעוצר מטעם שירות המבחן.

15. התסקיר ניתן ונאמר בו כי להערכת שירות המבחן המסוכנות הנשקפת מהעורר גבואה להישנות התנהלות אלימה, וכי המפקחים שהוציאו על ידי העורר לא נמצאו מתאימים לפקח עליו. המשך הדיון התנהל לפני מותב אחר (השופטת א' פינק) וב恰恰לה מיום 5.12.2024 נקבע כי השיקולים של שירות המבחן שלל את חלופת המעוצר של העורר היו שיקולים שהוא רשאי ואף חייב היה לקחתם בחשבון. משכך, ובשים לב ל"מקבילת הכוחות", אין מקום להורות על שחרור העורר לחלופת מעוצר.

למצית טענות הצדדים

16. בא-כוח העורר טען טענות רבות, הן בכתב והן בעל-פה על אודות חולשתן של הראיות. קצירה הירעה מההשתרע ומפרט את מלאה הטענות. אביה אפוא רק את הכותרות הרלוונטיות. באשר להחלטה לעניין הראיות לכואורה, טענה כללית הייתה בפי בא-כוח העורר כי בית המשפט לא פירט ונימק את החלטתו. זאת בין היתר בשל כך שלא קרא את תיק החקירה. לגופו של עניין נטען כי המתלוונת ובתム ל" הפכו את העורר, בסיעו התקשורות שפרסמה כתבת דיבה נגדו, "לדמות" ועיזו אותה המציגות ורקמו עלילה נגדו. בנוסף, ניתנה פרשנות מוטעית למצובה הרפואי של המתלוונת, המסביר והמורכב; וכך גם לתרופות שהיא נהגה ליטול ולרכוש עבור עצמה, שעה שלא נגבתה הودעה מאר רופא אשר נתן את התרופות, כאשר תסמיini הישנוונות והעיפויות של המתלוונת לא בהכרח קשורים לחומר המרידים המיויחס לעורר.

17. כמו כן וככלל, כתב האישום מבוסס על ראיות נסיבות בלבד ובاهיעדר חוות דעת רפואיים מטעם המכון לרפואה משפטית אין מקום לקשור את העורר ל מרבית העבירות המיויחסות לו; המתלוונת לא הבחינה מעולם בעורר מכניס דבר מה לمشקאות שלה; לבתו ל' ישנים מניעים להפליל אותו, בין היתר

בשל רצונה לגרום להיפרדותם של הוריה, וגרסתה במשטרה הייתה מתפתחת ובلتיה מבוססת; התיעוד הרפואי והודעותיהם של הרופאים שטיפלו במתלוננת אינם תומכים במסקנה כי הפגיעה בגיןה הייתה בסמוך לאשפוזה, כי אם שבועיים לפני כן; בתיעוד הרפואי אף לא נאמר כי נמצא סימני דקירה, אלא המתומה; על המזרים שנמצאו בסמוך לביתם לא אותרו ממצאי דנ"א או טביעות אצבע, לא של העורר ולא של המתלוננת; האובססיביות המיויחסת לעורר לא נולדה יש מאין כי בשל בגידתה בו; ואין כל אינדיקציה לתכנון המעשים המיויחסים לעורר.

18. נוסף על כך העלה העורר טענות לגבי ההחלטה מיום 20.12.2024. נטען כי שגה בית המשפט כשלא נתן משקל לעובדה שהעורר נעדר עבר פלילי. בית המשפט גם שגה כשלא נתן דעתו לסתירות המהותיות העולות מהתקיר בכל הנוגע להtanhnagot העורר כלפי המתלוננת; לעובדה שהערכת המסוכנות נשענה בעיקרה על כך שהעורר לאלקח אחריות, דבר שלא היה אמר לקבל משקל משמעותי; ולשגיאות שנפלו בהערכת המפקחים המוצעים. גם לא ניתן משקל ל"מקבילית הכוחות", המחייבת חלופת מעצר או לכל הפחות מעצר בפיקוח אלקטוריוני בהתחשב בחולשה הראייתית. על כן, שעה שככל הריאות העומדות נגד העורר קרסו והעורר עומד על חפותו המוחלטת, אין כל מקום לשעות לעמודת שירות המבחן.

19. מנגד, לטענת המשיבה קיימות ראיות למכביר המצביעות כי העורר ביצע את המיויחס לו. הוא נגע באובייסיביות מפחידה כלפי המתלוננת, כפי שעולה מהעובדת שהוא התקין אמצעי האזנה ואייתור ברכבה; עקב אחריה ללא ידיעתה; הופיע פעמים רבות במקום עבודתה; וידע את תוכן שיחותיה עם אנשי סביבתה. כמו כן, הפטקים שכותב לעצמו בטלפון הנייד שלו מצביעים חד-משמעות על כך שתכנן לפגוע במתלוננת; עדויות מכרייו וחבריו מצביעות גם כן חד-משמעות על כך שהעורר תכנן לפגוע במתלוננת; והתייעוד הרפואי מראה באופן חד-משמעות בעורבותו בפגיעה המתלוננת. אمنם, בעת הזה לא התקבלה חוות דעת מטעם המכון לרפואה המשפטית, אך אין בכך לפגוע בתמונה הראייתית הכוללת. בעניין זה אכן נעשתה פניה לקבל חוות דעת מהמכון לרפואה משפטית, אולם המכון עמוס ביותר ומנהל המכון מסר שקיים בתיק חומר מספק. בכל מקרה, יתכן חוות דעת שכחז תיערך בהמשך. כן נטען כי מדובר במקרה חריג באזריותו ובחומרתו ואין כל מקום לשחרר את העורר לכל חלופת מעצר. יש אף לבטל את קביעת בית המשפט שידרג את רמת הריאות הקיימות בשני חלקים כתוב האישום באופן מוטעה, ולאחר מכן כי קיימות ראיות לכואורה ברמה גבוהה לכל חלק כתוב האישום.

דין והכרעה - סקירת הריאות

20. תhilah יאמר כי ניכר מההחלטה בית המשפט כי הוא עבר בקיידה על כל חומר הריאות, וטוב היה לו בא-כח העורר היה נמנע מלהעלות טענה בעניין זה כלפי בית המשפט. לגוף העניין, אקדמי אחרית בראשית ואומר כי הריאות המצוויות בתיק החקירה מבוססות את האמור בכתב האישום ברמה הנדרשת

בשלב זה.

21. כך, בהודעתה של המתלוונת מיום 1.7.2024 בשעה 10:19 היא מתארת את האובססיה והאלומות הקשה שסבלה מהעורר. קצראה הירעה מלאהשתרא על תיאור הדברים: זריקת חפצים לעברה; שבירת ריאות וספריגת מכות; קריית בגדיה שלא היו לרוחו; ועוד כיווץ באלו. המתלוונת סיפרה כיצד הייתה נרדמת בבוקר ולא מצלה להתעורר לאחר שעות ארוכות של שינה מבלי שידעה מדוע. בהודעתה מיום 13.6.24 בשעה 16:30 היא סיפרה כי העורר ידע בדיקן את מקום הימצאה בעבודה במשך כל שעות היום והוא מגע במפתח לבקר אותה - כמעט בכל יום (עמ' 2, שורות 11-28); כי הפסיקה ליטול כדורי שינה חמישה חדשניים לפני האירוע (עמ' 7, שורה 27) וכי התופעה שהייתה הולכת לשון מבלי להתעורר היא תופעה חדשה שלא קرتה מימה (עמ' 8, שורה 22). ניתן עוד בעניין זה כי בתיק הרפואית של המתלוונת ב קופת החולים מתועד ביקור שלה ביום 20.5.2024 במרפאה, שגם בו צוין כי "בחודשים האחוריים [המתלוונת] מצינית שיזנחת [כך במקור] עמוק לסירוגין. לעיתים קשה להעיר אותה".

22. גרסה זו של המתלוונת מקבלת חיזוק מהודעותיהם של נחקרים רבים אחרים. למשל, בעימות שהתקיים בין העורר לבין חברו ג' ביום 2.7.2024 בשעה 10:00, ג' סיפר כיצד ניתק את קשריו עם העורר וראה בוcadom מסוכן שמרדים את אשתו נגד רצונה כדי לגרום לה להפסיק לעבוד במקום עבודתה. ג' אף הוסיף וסיפר כי העורר אמר לו שיש לו ברכבו חומצה והוא אים לא פעם שישפוך את החומצה על אשתו. כמו כן, בכתב שלחו ג' לעורר בחודש דצמבר 2023 הוא ציין כי בכוונתו לנתק עמו קשרים, בין היתר בשל כך שהוא עוקב באופן אובייסיבי אחר המתלוונת. בכתב זה ג' כתב לעורר כי הוא אדם חולה ומסוכן מאוד. כלשונו: "פסיכופט", "אלימות מואוד" - "כל לילה נתת לה כדור שני חזק שהוא לא תלך לעבודה אתה פסיכופט! זה ניסיון ברצח... וגם אמרת אם היא תהיה עם מישחו שנגע בה אתה תשפוך עליה חומצה". העורר הכחיש את כל האמור באופן די רדוד מבלי שנותן הסבר משכנע מדויק ג' לפיליל אותו או בכתב לו מפרט את כל מעשיו כלפי אשתו.

23. באופן דומה בעימות אחר שהתקיים בין חברי י' ביום 2.7.2024 בשעה 16:55, סיפר י' כי העורר פנה אליו עת פגש אותו בתחנת המשטרה וביקש ממנו "אל תניד שאני מוקנא". בעימות עצמו י' נשאל כיצד התנהג העורר כאשר נודע לו על מיקומה של המתלוונת והוא אינה מшибה לו לפניותו אליה בטלפון. בתשובה לכך השיב י' כי אם היה העורר בקרבת מקום למתלוונת הוא היה ניגש אליה, ואם לאו, היה ממשיך לנסوت להשגה טלפונית. י' הוסיף כי העורר ידע את מיקומה של המתלוונת בשל כך שהטמין ברכבה מכשיר איתורן, והוא אף הטמין מכשיר האזנה ברכבה. י' נשאל כיצד הוא ידע זאת והשיב כי העורר הוא זה שמספר לו על כך. כאשר נשאל העורר מה הייתה תגובתו לטענה שהוא מתחקה אחר אשתו, השיב בפשטות "מה הבעה זו אשתי אני רוצה לדעת שהכל בסדר... היה לי חשש שהוא בוגדת כי רצתת לבדוק ולדעת" (שורות 65-67). כך גם הודה העורר בהודעתו מיום 19.6.2024

בשעה 14:30 כי התקין מכשיר האזנה ברכבה של המטלוננט (שורה 113), וכן בהודעתו מיום 9.6.2024 בשעה 12:41 הודה כי התקין איתורן ברכב שלו. בעניין זה קיימת גם חוות דעת מומחה מטעם המשטרה מיום 23.6.2024 לפיה ניתן לקבל איקון על מיקום מכשיר שנמצא ברכב של המטלוננט באמצעות שילוח פקודות SMS "יעודית למכשיר טלפון חכם. לא מותר לצין כאמור כי העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכואורה בנוגע להאזנות הסתר.

24. י' גם ציין בהודעתו האמורה כי העורר אמר לו שאם המטלוננט תהיה "עם גבר אחר הוא ישראוף אותה" (שורה 161). הוא חזר על דברים אלה גם בהודעתו מיום 5.6.2024 בשעה 17:22, בה ציין כי העורר "אמר שאם הוא יראה אותה עם מישחו הוא יירוג אותה ויתאבד או ישב בבית סוהר" (שורה 343). וכשנשאל כיצד יירוג אותה השיב: "ישראוף אותה עם בקבוק סולר" (שורה 367).

25. גם בתם של העורר והמטלוננט ל"סירה בהודעה שנגבתה ממנה ביום 1.7.2024 בשעה 17:42 בלילה החולים הדסה הר הרים, כי היא חושדת שאביה נתן לאמה כדורים ובלשונה "תמיד חשתי, תמיד ראייתי ענינים אובייסיביות" (עמ' 1, שורות 1-13). היא סירה בהודעה שאביה שבר את ארון הבגדים של אמה ושפך את כל הבגדים שהוא בארון לרצפה. לדבריה היי "מלא מקרים כאלה שהוא חטף עצבים ושבר" (עמ' 2, שורות 7-8). עדות דומה ניתנה על ידי מר גיל ואפו, מתמחה בבית החולים הדסה מיום 7.7.2024 בשעה 11:00, בה גם הוא סיפר של"י אמרה לו בפגש שהתקיים ביניהם בחודש אפריל, שהיא חיבת לספר לו "שהיא חושבת שאבא שלו ניתנתה על תרופות לאמא שלו... שהוא שם לה תרופות במשקה וזה מרדים אותה". כן סירה לו כי "בלילה היא מדברת עם אמא כשאמא מתעוררת היא לא זכרת מה היא סירה וזה דבר ש חוזר על עצמו. היא חושבת שהוא בגלל שמה שאבא נתן לאמא" (שורות 22-27).

26. בנוסף לאמור קיימות עדויות רבות של חברותה של המטלוננט לעבודה וכן עדויות רבות נוספות המעידות על אובייסיביות של העורר שהתחקה אחר אשתו.

27. ובאשר לאיור הדקירות. גם בעניין זה קיימות ראיות לרוב.

28. תחילת קיימת עדותו של א' ג' אחיניה של המטלוננט מיום 29.5.2024 בשעה 16:01, שמספר כי התארח אצל המטלוננט והעורר בשבת האחרון לפני אשפוזה בבית החולים בשל איור הדקירות. הוא סיפר כיצד בשעה 08:15 בוקר נשמעו צرحות מחדר השינה של בני הזוג והוא ראה את המטלוננט מפרקסת ונפוכה, לא מתפקדת ונחנקת. הוא חיפש בחדר כדורי הרגעה וביצע סריקה בחדר השינה. תוך כדי החיפוש הגיע לאחור הכירור וראה כי מונחת על הכירור כוס חד-פעמייה מפלסטיק שיש בה חומר שקוף. לאחר שהרייך את החומר הבין שמדובר באקונומיקה. כך קיימת עדותו של ל' הבן של

המתלוננת מיום 6.6.2024 בשעה 18:30, בה הוא סיפר כי בחלוּף שבועיים לאחר המקרה, הוא מצא 3 מזרקים ומחטים (שורה 64) מאחורי הבית היכן שנמצא חדר ההורים של המתלוננת והעורר. הוא תיאר את המזרקים. באחד המזרקים היה חומר צבע צהוב ובאחד מהם היה נוזל שkopf.

29. שנית, המתלוננת סיירה בהודעתה מיום 26.6.2024 בשעה 16:40 כי לא היו לה מעולם מזרקים בيتها ובלשונה: "בחיים לא קניתי וגם לא אקנה, אני לא אשאיר בבית מזרקים" (עמ' 3, שורה 24). היא נשאלת עוד האם אי פעם הייתה לה פרטצדרה רפואייה שהזירקו לה משהו בגב. על אף השיבה לא מוחלת (שורות 23-24). כך ביום 1.7.2024 בסיום הودעתה נשאלת האם ידעה על כך שנמצאה בחדר השינה שלה אקונומיקה. היא סיירה שחומר ניקוי מעולם לא נכנס לחדר השינה שלה בתוך כוס, אלא רק בתוך דלי או על הרצפה.

30. נוסף על כך, קיים חומר רפואי למכביר המאמת הזירקט חומר רעל לגבה של המתלוננת. תחילת קיימת עדותו של ד"ר מועטסם שוויקי, רופא בבית החולים הדסה מיום 5.6.2024 בשעה 07:13, בה סייר כי המתלוננת הגיעה למיוון בבית החולים ביום 25.5.2024 כשהיא ישנונית עם כאבי גב ובטן. בבדיקות שנעשו לה נמצא בגוף שלה חומר "шибיל להיות סמיים" (עמ' 1, שורה 7). בבדיקות הדמיה שבוצעו על חוט השדרה הצווארי והגבני נראה נזק בחוט השדרה הגבי. הוא ציין כי המטופלת (המתלוננת) הייתה עם סימני דקירות בגב, זאת אף ללא צורך בבדיקות הדמיה. בהודעתו מיום 1.7.2024 בשעה 11:00 הוא סייר כי לאחר ניתוח לגבה של המתלוננת נראה כי הקром של חוט השדרה נקרע ויתכן שמדובר בדקירה מוחט. דקירה זו יכולה להסביר את הזיהום והדימום (שורות 8-9). הדקירה גרמה לדימום ולהמתומה אך לא הגיעו לחוט השדרה עצמו, והפגיעה בחוט הייתה משנהית. בתוצאות המעבדה, החידק שהתגלה בגוף המתלוננת היה חידק של העור, וממצא זה מתאים לכך שימושו הזיריק דבר מה לעורו (שורות 24-25). כאשר הוא נשאל האם מקור הזיהום בעמוד השדרה יכול היה להיות סיבת אחרת שאינה הזירקה, השיב בשלילה, אלא "במקרים נדירים כאשר יש חידק בדם ובמקרה שלנו זה לא מתאים כי למטופלת לא היה חידק בדם וחידק בכלל" (עמ' 2, שורות 3-4). בסיום חקירה זו, הרופא נשאל האם דקירה כדוגמת הדקירה שהתגלה בעמוד השדרה של המתלוננת יכולה לגרום למותה. בתשובה לכך השיב שהדבר אכן יכול לגרום למות. כמו כן, בהודעתו מיום 3.7.2024 בשעה 12:18 הוא סייר שנפגש לראשונה עם המתלוננת ביום 30.5.2024. הוצאות הרפואיות הבוחן בסימן דקירה באזורי הישבן הימני והעלאי בדעתו שהדקירה גרמה לפגיעה בעצב הסיאתי. על כן בוצעה בדיקת אולטרסאונד באזורי הישבן, שהעידה על בעות אויר מתחת לעור המצביעות ככל הנראה על דקירה. הוא הסביר כי התקיימות של בעות אויר ברקמות הגוף מצביעה על חידרת סכין או מוחט החודרת את העור לרקמות. הוא לא יכול להעיד שהזירק לאזור הישבן חומר או תרופה מכל סוג שהוא מפני שהוא את המתלוננת רק מספר ימים אחרי קרנות האירוע. כמו כן הציגו לפני מספר דוגמאות של מחטים והוא העירך שנכנסה לגופה של המתלוננת מוחט שהוא כנראה ארוכה. כך אגב גם מופיע בಗילוון שחרור המתלוננת מבית החולים, בו אף צוין כי חומר המכיל בנזודיאזפינים נמצא בשtan

של המתלוונת עת הגעה למיין בבית חולים הדסה ביום 25.5.2024. וכך גם מופיע בבדיקה הדם מאותו היום, בשעה 10:40.

31. בנוסף, קיימת עדותו של ד"ר מיכאל פרברוב, רופא מתמחה בנירוקירוגיה בהדסה עין כרם מיום 5.6.2024 בשעה 15:00, בה הוא סיפר כי בבדיקה של המתלוונת נמצאו המטומות באזור ישבנה שכילות להתאים להזרקה. כן נמצא חומר בגבה של המתלוונת וכי הפגיעה שנמצאה בגבה אינה מתאימה אלא אם מישהו הזrik את החומר ישירות לגבה. על קיומה של המטומה ישבן ניתן גם ללמידה מבנית סי. טי. מיום 28.5.2024 בה התגלתה "המטומה ומעט אמפיתומה משנית להזרקה באזור הגולוטואס".

32. ועל כל אלו קיימת חוות דעת מעבדות המשטרה של גב' דנה טנא מיום 24.6.2024, לפיה החומר שנמצא במזרקים מתאים בין היתר לחומר נקי, דוגמת חומר פותח סתיימות ומסיר שומנים. אם כי בחוות דעת מיום 10.7.2024 היא צינה כי לא היה ברשותה מספיק חומר במזרקים כדי לבצע את כל הבדיקות הנדרשות לצורך קביעה האם מדובר באקונומיקה או בחומר בסיסי אחר.

33. ולבסוף בהודעת העורר עצמו מיום 4.6.2024 בשעה 07:16, הוא טען בתחילת כי לא בדק עניינים רפואיים באינטרנט (שורה 377). ברם, לאחר מכן אימתו אותו עם הממצאים מהטלפון הנייד שלו לפיהם ביצע בדיקות לגבי המושג "בנזודיאזפינים", ואמר שייתכן שאכן בדק - "יכול להיות" (שורה 412). לאחר מכן הודה שאכן בדק את המושג באינטרנט (שורה 433). נסף על כך, בדוח פריקת הטלפון מיום 30.5.2024 עולה כי הוא כתב שהמתלוונת "תקבל עונש, אם לא מלאוהים, אז ממני. עונש כאב במיוחד. מבטיח שהוא יהיה כאב מאד"; וכי הוא חיפש באינטרנט את המושגים "הרעלות", "בנזודיאזפינים", "הרעלת בנזודיאזפינים", "כדרוי שינה", "רעיל קטלני", "הזרקת נפט", "הזמן שסמים נשאים בשתן ובدم", "חומר מצט מלח" ועוד.

דין והכרעה - מסקנות

34. ידוע לכל כי בית המשפט יורה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בהתקיים שלושה תנאים: קיומן של ראיותلقואורה להוכחת אשמו; קיומה של עילת מעצר; והיעדר אפשרות להגשים את תכלית המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו גם: בש"פ 4651/24 אברהם נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (24.7.2024); בש"פ 4496/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (21.7.2024); בש"פ 1597/20 מדינת ישראל נ' ابو סعب, פסקה 12 (11.3.2020)).

35. לצורך הכרעה בדבר קיומה של תשתיית ראייתית לכואורת, על בית המשפט לבחון האם יש בראיות הגולמיות פוטנציאלי הוכחות משפטיים כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה (בש"פ 8934/23 חמד נ' מדינת

ישראל, פסקה 12 (15.1.2024); בש"פ 8488/23 שאלאלפה נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (19.12.2023); בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (21.9.2020)). תשתיית ראייתית לכואורית יכולה להתבסס אף על ראיות נסיבותיות כאשר על פני הדברים מדובר בראשות עצמותיו שילובן יוצר מסכת ראייתית רצופה שיכולה לבסס הרשעה, ולא קיים להן הסבר הגינוי חלופי שעשו להתקבל בתום ההליך המשפטי (עמ"ת 61354-11-24 הייב נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (25.12.2024); עמ"ת 21423-10-24 אלףק'ר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.11.2024); בש"פ 12/24 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (10.1.2024); בש"פ 8174/23 תורכ נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (14.12.2023); בש"פ 6339/20 ברזילי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (22.10.2020)). במקרה Dunn, אין מחלוקת כי המתוña הראייתית מתבססת כולה על ראיות נסיבותיות, אך על פניו, יש בהן די והותר כדי להצביע לכואורה על אשमתו של העורר, ודאי בכל הנוגע לארוע הדקירות.

36. כמפורט לעיל בהרבה, ראיות לכואורה רבות מצביות על כך שה坦נהגותו של העורר כלפי המתוña כפיהית בرمאות מבהילות. הוא תר אחריה. האזון לשיחותה הפרטיות ללא הרף. העסיק את חברי ברגול אחר מקום הימצא. הטמין אמצעי בקרה ואייתור ברכבה. תקפה בעת רוגזו כאשר התעורר בו ספק לגבי בנאמנותה כלפיו. אכן לא ברור ואין ראייה חד-משמעות שהעורר הוא זה שסימם תכופות את המתוña וגרם להיעדרוותה מעובדתה. אך יש ראיות נסיבותיות לכואורה למוכיח שהוא זה שהזירק את הרעל לגבה וגרם לנכotta. הן בגלוי כוונתו כלפי רעוי. הן בהימצאותו של חומר רעל בחדר השינה של המתוña. הן במצבה המזוקקים סמור בחדר השינה של העורר והמתוña. הן בהודעותיהם של הרופאים השונים שטיפלו במתוña בבית החולים. הן בבדיקות שבוצעו בבית החולים. והן בחווות הדעת של המומחים במשטרה. בכך די לעת הזו ואין צורך ביותר מכך. אכן, אין נמצא חוות דעת מהמכון לרפואה משפטית, ואף לא נמצאו טביעות אצבע או שרירות Dunn'א על המזוקקים. ברם לא מצאתי כי יש בכך כדי לערער את הראיות לכואורה הקיימות ביחס לאשמו של העורר (והשוו: ע"פ 5937/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (28.9.2023); ע"פ 11/165-167 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות (20.2.2014)). ולא לモותר לצין כי מדובר באת-כוח המשיבה בדיון שהתקיים לפני, עולה שא-קבالت חוות דעת מהמכון לרפואה משפטית נבעה מעומס המוטל על המxon.

37. ולענין שחרור העורר לחלופת מעצר. כלל ידוע הוא כי בעת בחינת קיומה של חלופת מעצר, על בית המשפט לשקל את עצמת הראיות הקשורות את הנאשם למיוחס לו אל מול עצמתה של עילת המעצר. בין שני שיקולים אלה מתקיים יחס של מקבילות כוחות, כך שככל שכוחן של הראיות לכואורה רב יותר, יש להקל בדרישה לקיומה של עילת מעצר, ולהיפך (בש"פ 8902/23 סייד נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (27.12.2023); בש"פ 6285/23 אלפאשך נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (3.9.2023); בש"פ 6725/17 בגין נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (3.9.2017)).

38. במקרה זה, המסוכנות הנשקפת מהעורר כלפי המתוña היא ללא גבולות. היא כפיהית. היא

מדאגה. היא על פניו לא בת כיבוש. האובססיה שלו לפגוע במתלוננת מצביעה על קיומה של סכנה ממשית, ושם חלופה לא תסקון (והשוו: בש"פ 3198/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.4.2016); בש"פ 7922/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (2.12.2013); בש"פ 6706/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (31.10.2013); בש"פ 6739/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (21.9.2010)). לא בכדי ציין שירות המבחן כי קיימת "רמת סיכון גבוהה להישנות התנהלות אלימה מצדיו כלפי המתלוננת", ואין בלבי ספק כי קיימת גם עילית מעצר מוצקה. אמן מדבר במסוכנות קונגראטיבית כלפי המתלוננת, אך כפי שנאמר בתשhir, "נוכח רמת הסיכון הגבוה במצבו, המפקחים המוצעים יתקשו להוות גורם סמכותי וממתן עבורו ואינם מתאימים לפיקח" על העורר (וראו: בש"פ 3118/21 מדינת ישראל נ' טבג'ה, פסקה 12 (12.5.2021)). ספק בעניינו אם קיימים מפקחים אחרים המסוגלים לפיקח על העורר ולרסנו.

העורר נדחה.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ה (16 ינואר 2025).

דוד מינץ
שופט